

jednal proti němu žalobce. Měl proto nastati klid řízení. Jednalo-li se však přesto, není řízení zmatečně, nýbrž toliko vadné. Tato vada však nebyla včas vytýkána a jestliže tudíž bylo dále jednáno, ač vada ta tu byla, byla tato vada napravena a dalším jednáním schválena, zejména i žalovaným, jenž podal zejména žalobní odpověď. Je sice správné, že měl býti vyčkán vzhledem k nastalému klidu řízení návrh stran. Avšak tím, že strany jednaly a návrhy činily ve sporu, jest tento nedostatek tím napraven. Poněvadž žalovaný neučinil námitek, jež mohl učiniti jen při prvním roku, není třeba nařizovati ještě znova první rok a lze tedy, ježto zmatečnosti tu není a vadnost řízení byla napravena, pokračovati ve sporu tam, kde se přestalo, zejména když i tříměsíční doba klidu řízení dávno již uplynula.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y :

Je přisvědčiti názoru rekursního soudu, že tu nešlo o zmatečnost řízení, nýbrž o vadnost, kteráž byla dodatečně napravena a dalším jednáním schválena. Účinky spojené se zmeškáním prvního roku pro žalovaného nenastaly, poněvadž žalobce neučinil ihned návrh na vydání rozsudku pro zmeškání dle § 396 c. ř. s. a měl v důsledku toho nastati klid řízení ohledně tohoto žalovaného (§§ 170, 133, odst. 2 c. ř. s., Hora, Civilní řád soudní, Kompas. vydání, poznámka č. 3 k § 396 c. ř. s. str. 720). Pokračování ve sporu v takovém případě lze ovšem předsevzítí jen na návrh některé strany (§ 169 c. ř. s.), a byl-li návrh takový učiněn před uplynutím tříměsíční nebo smluvené delší lhůty, má býti odmítnut z úřadu nebo k návrhu odpůrcovu. Jednání proti tomuto předpisu by zakládalo vadnost, která však může býti napravena tím, že druhá strana se pustila v jednání, nevytýkajíc porušení předpisů o klidu řízení (§ 196 c. ř. s., Hora, Československé právo civilní právo procesní II díl str. 299). Jestliže v souzeném případě žalovaný podal včasné žalobní odpověď s příslušným návrhem, ač nebyl při prvním roku přítomen ani řádně zastoupen, projevil tím vůli věc projednávatí a v řízení pokračovati. Bylo na žalobci, aby vytkl aspoň při roku k ústnímu jednání ustanoveném vadnost řízení pro porušení předpisů o klidu, toho však žalobce neučinil a v jednání se pustil. Tím byla vadnost řízení napravena.

Čís. 14412.

Nedostatek odvolacího návrhu podle §§ 467 čís. 3 a 471 čís. 3 c. ř. s. není vadou formální, kterou by bylo lze napravití podle §§ 84 a 85 c. ř. s.

(Rozh. ze dne 29. května 1935, R II 231/35.)

O d v o l a c í s o u d odmítl odvolání podané advokátem žalobcovým.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl rekursu.

D ů v o d y :

Odvolací soud právem odmítl odvolání žalobcovo podle §§ 471 č. 3 a 474 odst. 2 c. ř. s., ježto neobsahovalo žádného odvolacího návrhu, jak se to vyžaduje podle §§ 467 č. 3 a 471 č. 3 c. ř. s. Odvolání to obsahovalo sice odvolací důvody, ale neobsahovalo prohlášení, zda odvolatel navrhuje zrušení či změnu napadeného rozsudku a jakou. Nedostatek ten není rázu formálního, nýbrž věcnou vadou, takže tu nebylo lze použití ustanovení §§ 84 a 85 c. ř. s. o nápravě formálních vad.

Čís. 14413.

Předpisy § 216 odst. 2 ex. ř. a § 18 knih. zák., pokud poskytují jen tříletým zadrženým a opětujícím se dávkám stejné pořadí s právem samým, se nevztahují na anuity.

I anuity starší než tříleté požívají pořadí jistiny, pokud nejsou promlčeny podle § 1480 obč. zák. K tomuto promlčení lze přihlížeti jen k námitce strany. Nevznesl-li účastník proti přikázání anuit odpor z důvodu promlčení, nemůže tak učiniti teprve v opravném řízení.

Nárokům ze smlouvy pro případ, že by předčasně splacena byla pohledávka knihovně zajištěná, přísluší stejné pořadí s jistinou i tehdy, když nejsou vloženy do knih.

Smluvní pokuta nastupuje na místě práva samého a musí býti přikázána z nejvyššího podání.

(Rozh. ze dne 29. května 1935, R II 242/35.)

Exekuční soud rozvrhuje nejvyšší podání vyhověl odporu knihovního věřitele Záložny . . v B. a nepřikázal knihovní věřitelce Bance v B. v pořadí kapitálu anuitu starší 3 let ode dne příklepu, přikázal jí však v pořadí jistiny smluvenou 3% náhradu za předčasné splacení kapitálu, byť nebyla do knih vložena. D ů v o d y : 3% náhrada za předčasné splacení kapitálu byla přikázána v pořadí dle § 216 čís. 4 ex. ř., neboť ze znění předposlední věty § 216 ex. ř. plyne, že této náhradě přísluší stejné pořadí s jistinou. Nutno přikázati tuto náhradu ve stejném pořadí s jistinou i mimo rámec kauce. Že by tuto náhradu bylo možno přikázati v pořadí jistiny jen tehdy, kdyby tato náhrada za předčasné splacení kapitálu byla v knihovním zápise výslovně uvedena, nelze z posledního odstavce § 216 ex. ř. vyvoditi. Anuity starší 3 let ode dne příklepu lze však přikázati jen v rámci kauce. Tato kauce je úplně vyčerpána, takže nedoplatky anuit starší 3 let před udělením příklepu nebylo možno přikázati. Rekursní soud k rekursu banky v B. změnil usnesení prvního soudu a přikázal jí v pořadí kapitálu i anuitu starší 3 let ode dne příklepu a nevyhověl stížnosti Záložny . . . v B. do přikázání 3% náhrady za předčasné splacení kapitálu v pořadí jistiny. D ů v o d y : Splátka na kapitál zahrnutá v umluvené mezi stranami anuitě není opakující se dávkou, nýbrž splátka tato zůstává i po dni splatnosti splátkou na kapitál, která nepadá pod ustanovení § 216 čís. 4 ex. ř. Přísluší proto